

# SOCIALE TANDHEELKUNDE

## SCHOOLTANDVERZORGING

Nog te kort werkzaam bij de schooltandheelkunde om den belangstellenden in dezen socialen arbeid wat te zeggen te hebben, wenscht ondergeteekende toch van de hem door de Redactie geboden gelegenheid iets over dit onderwerp te vragen gebruik te maken.

In het artikel „Schooltandverzorging” door G. A. H. Eibrink Jansen in het Tijdschrift voor Tandheelkunde van Mei 1927 staat op bladzijde 358, 3e alinea van boven: „Daar per centrum 6000 kinderen kan worden gerekend enz.”. Gaarne zou ondergeteekende van den schrijver iets meer omtrent dit centrum van 6000 kinderen vernemen; namelijk: wordt er verwacht, dat één tandarts, die 6 halve dagen van 3 uur daarvoor besteedt, in één jaar 6000 kinderen van de 1ste klas van de gewone lagere school tweemaal onderzoekt en al de noodige prophylactische vullingen maakt? Of zal de tandarts per jaar pl.m. 1000 nieuwe kinderen verzorgen, pl.m. 5000 (van de IIde tot de VIde klas) tweemaal en pl.m. 1000 (van de 1ste klas) éénmaal voor revisie krijgen en zoo noodig behandelen?

Is den schrijver ook uit Nederlandsche Statistieken bekend, hoeveel vullingen er gemiddeld voor 1000 kinderen van de 1ste klas bij het eerste onderzoek gemaakt moeten worden? Hoeveel bij de eerste controle na zes maanden? Hoeveel voor 1000 kinderen van de IIde klas in het tweede jaar, enz.?

Verder worden er eenige oplossingen gegeven voor de gemeenten, die minder dan 6000 lagere-schoolkinderen hebben te verzorgen. Is het nu de bedoeling, dat al deze verschillende systemen gelijkelijk zonder eenig commentaar gepropageerd zullen worden en het aan de prudentie der gemeentebesturen zal overgelaten worden, welke te kiezen? In ieder geval lijkt 't ondergeteekende niet geschikt, dat er contracten zouden gesloten worden, waarin bepaald werd, dat één tandarts alle schoolkinderen — meestal begeleid door hun ouders — bij zich thuis zou ontvangen. Heeft de schooltandverzorging niet los van de parti-

culiere praktijk op school, op polikliniek of in een auto plaats, maar bij den tandarts aan huis, dan lijkt mij de eenige billijke regeling: vrije tandartsenkeuze; dit zal echter de administratie, de controle, in het algemeen den regelmatig gang van zaken dermate ingewikkeld maken, dat dit systeem mijns inziens geen aanbeveling verdienen kan.

RENE HAMER.

Amsterdam, Mei 1928.

Wij hopen in het volgend nummer nader op deze vragen in te gaan.

E. J.